

ODKRYJ NIEMIECKI

ŁUCJA BŁASZCZYK

ALTENBERG

SPIS TREŚCI

miasto	rozdział	strona	
	7		WSTĘP , czyli pakujemy się na podróż!
BERLIN	1	11	Niemiecki – wcale nie taki obcy
	2	13	Dojeżdżamy do Berlina. Ja, ty czy on? Czyli kto jest kim. Osoby i odmiana czasownika regularnego
	3	19	Berliner Ring – autostrada w Berlinie. Mieć czy być – oto jest pytanie. O dwóch najważniejszych czasownikach
	4	25	„Ausfahrt!” Zjeżdżamy z autostrady! Czasownik nieregularny – jak go rozpoznać i odmienić?
	5	31	Berlin – zaczynamy od Muru Berlińskiego. Czasownik rozdzielnie złożony – co rozdzielać, a czego nie?
	6	37	„Ordnung muss sein!” Porządek musi być. Czasownik na drugim miejscu
	7	41	Nadal w stolicy. „Ja oder nein?”. Pytania zamknięte – jak je stworzyć?
	8	46	Kto, co, kiedy i jak? Zaimki pytające i pytania otwarte
	9	50	Berlin znowu zaskakuje! Chcę czy muszę? Czasowniki modalne i ich znaczenie
	10	56	Odmiana czasowników modalnych
	11	62	„Sollen” i „sollten” – które wybrać?
	12	67	Nie rozkazuj mi! Tryb rozkazujący
	77		KONTROLA BAGAŻNIKA
HAMBURG	13	80	Rodzajniki – na szczęście istnieją
	14	83	Rodzajniki określone i nieokreślone – wiemy czy nie wiemy, o czym mówimy?
	15	91	Kiedy towarzysza zabraknie, czyli brak rodzajnika
	16	96	Co twoje, to i moje, co moje, tego nie ruszaj, czyli zaimki dzierżawcze
	17	103	Nie wiadomo kto, czyli zaimek nieosobowy „man”
	18	109	Nie i już! Przeczenie „nein”, „kein” i „nicht”
	19	117	Nikt nie lubi, czyli ktoś lubi. O podwójnych zaprzeczeniach
	20	122	Sama nie wiem, czego chcę. Który? Ten! Zaimek pytający i wskazujący
	128		KONTROLA BAGAŻNIKA
HANOWER	21	131	Liczę do trzech! Liczebniki główne
	22	138	Pierwszy na mecie! Liczebniki porządkowe
	23	143	Mało, dużo czy za dużo? Liczebniki nieokreślone
	150		KONTROLA BAGAŻNIKA

DÜSSELDORF

- 24 **153** To jest pies, ale ja mam psa — Akkusativ (biernik)
- 25 **160** Kochasz ją? Zaimki osobowe w Akkusativie
- 26 **166** Co niemiecki złączył, tego niech człowiek nie rozdziela —
przyimki z Akkusativem
- 174** **KONTROLA BAGAŻNIKA**

DORTMUND

- 27 **176** Komu, komu, bo idę do domu! Dativ (celownik)
- 28 **181** Pomogę ci — zaimki osobowe w Dativie
- 29 **186** Przylepki, których nie rozdzielis — przyimki z Dativem
- 196** **KONTROLA BAGAŻNIKA**

ESSEN

- 30 **199** Gdzie czy dokąd? Przyimki z Dativem lub z Akkusativem
- 31 **209** Przewróciło się — niech leży, czyli czasowniki ruchu i spoczynku
- 32 **217** „N” na przyczepkę. N-Deklination — co to takiego?
- 221** **KONTROLA BAGAŻNIKA**

**FRANKFURT
NAD MENEM**

- 33 **224** „In”, „zu”, „nach” — które „do” wybrać?
- 34 **229** Przyimki, co się z choinki urwały. „Von” czy „aus” — jak powiedzieć „z”?
- 35 **233** Jakkolwiek to brzmi — słówka zaczynające się od „irgend...”
- 36 **238** Szczęśliwi liczą czas — przyimki czasu
- 245** **KONTROLA BAGAŻNIKA**

BERLIN 2

- 37 **248** Perfekt czy Präteritum — który czas przeszły wybrać?
- 38 **251** Miałem czy byłem — czasowniki „haben” i „sein” w czasie przeszłym
- 39 **255** Perfekcyjna przeszłość. Perfekt — budowa zdania (czasowniki regularne,
nieregularne, rozdzielnie złożone, nierozdzielnie złożone)
- 40 **263** Spokojny czy ruchliwy pasażer? Czasowniki posiłkowe „haben” i „sein”
- 41 **269** Pocztówka z Essen — czasowniki ruchu i miejsca w czasie przeszłym
- 42 **276** Zosia-samosia na wycieczce. Modalne w czasie przeszłym
- 43 **283** Präteritum, czyli więcej samotnych kierowców
- 44 **290** W tył zwrot! Czyli czasowniki zwrotne
- 45 **297** „Es gibt” — nie ma tego w polskim, a szkoda
- 302** **KONTROLA BAGAŻNIKA**

DREZNO

- 46 **306** „ADUSO” — czy to jakieś niemieckie zaklęcie?
- 47 **312** Cztery razy D — czyli „dlatego” na kilka sposobów
- 48 **317** Bo co? Zdania podrzędnie złożone ze spójnikiem „weil”

49 **323** Że co? Zdania podrzędnie złożone ze spójnikiem „dass”

50 **329** Jak ja byłem w twoim wieku, to... Zdania z „wenn” i „als”

334 **KONTROLA BAGAŻNIKA**

MONACHIUM

51 **337** Ciekawa książka — czyli odmiana przymiotnika po rodzajniku nieokreślonym

52 **345** Ta ciekawa książka — czyli odmiana przymiotnika po rodzajniku określonym

53 **353** Dyrektor zniknął — odmiana przymiotnika bez rodzajnika

54 **357** Dobry, lepszy... Stopniowanie przymiotników

55 **363** Najlepszy — stopień najwyższy przymiotników

370 **KONTROLA BAGAŻNIKA**

SALZBURG

56 **373** Będę się więcej uczył — co nieco o czasie przyszłym

WIEDŃ

57 **379** Co za dużo, to niezdrowo. Dwa czasowniki w zdaniu — Infinitiv z „zu” czy bez „zu”?

58 **387** Nie wiem, czy wiesz... — czyli pytania zależne

59 **393** Książka, którą czytasz... — zdania względne (przydawkowe)

60 **401** Miasto, w którym żyli Mozart i Beethoven — zaimki względne z przyimkiem

61 **407** Po co się uczysz? Konstrukcje „um... zu...” i „damit”

414 **KONTROLA BAGAŻNIKA**

INNSBRUCK

62 **418** A gdyby tak nie było rodzajników? Tryb przypuszczający

63 **426** Mógłbym, ale mi się nie chce — modalne w trybie przypuszczającym

433 **KONTROLA BAGAŻNIKA**

ZURYCH

64 **436** I frytki do tego! Zaimki pytające i przyimki

LUCERNA

65 **444** Ani to, ani tamto. Co nieco o spójnikach wieloczłonowych

GENEWA

66 **453** Przypadek, który umiera — czyli Genitiv

67 **460** On też ma swoją obstawę! Przyimki z Genitivem

68 **468** Zawsze wyjątkowy i inny — Genitiv i jego zaimki względne

472 **KONTROLA BAGAŻNIKA**

475 **DODATEK** — Tego ci żadna książka nie powie: skróty w nawigacji

481 **KLUCZ ODPOWIEDZI**

Rodzajniki określone i nieokreślone – wiemy czy nie wiemy, o czym mówimy?

Zaczynamy od rodzajników określonych. Tak jak mówiliśmy w poprzednim rozdziale, mamy trzy rodzajniki.

DER (rodzaj męski)

DIE (rodzaj żeński)

DAS (rodzaj nijaki)

I mamy też liczbę mnogą. Liczba mnoga ma w niemieckim zawsze rodzajnik **DIE**. Nie ma znaczenia, czy to kobiety, czy mężczyźni, czy dzieci. Jeśli jest ich więcej niż jedno, będą mieli rodzajnik **DIE** (dla rozróżnienia **DIE** dla liczby mnogiej będziemy zaznaczali innym kolorem niż **DIE** dla rodzaju żeńskiego).

Wiemy już, że rodzajniki stoją przed rzeczownikiem.

Jeśli więc mamy jakiś rzeczownik rodzaju męskiego, powiemy:
der Tisch – stół.

Jeśli pojawi nam się rzeczownik rodzaju żeńskiego, powiemy:
die Lampe – lampa.

Jeśli weźmiemy jakiś rzeczownik rodzaju nijakiego, powiemy:
das Kind – dziecko.

A jeśli chcemy użyć jakiegoś rzeczownika w liczbie mnogiej, zawsze będzie to rodzajnik **DIE**:
die Kinder – dzieci.

Zrobiło się kolorowo, ale te kolory ułatwią ci zapamiętywanie rodzajników i ich użycie.

Już pewnie się niecierpliwisz, żeby zapytać, kiedy w takim razie używamy rodzajników określonych.

Jak sama nazwa wskazuje, są one OKREŚLONE. Moglibyśmy dla ułatwienia (choć nie trzymaj się tego zbyt mocno) powiedzieć, że to takie odpowiedniki naszych „ten”, „ta” i „to”. Używamy ich więc, kiedy mówimy o KONKRETNÝCH, OKREŚLONYCH rzeczach (ta książka, ten pies, to dziecko).

Krótko mówiąc, rodzajnika określonego używasz, kiedy wiadomo, o czym mówisz 🗨️

W różnych repetytoriach znajdziesz listy sytuacji, w których używamy rodzajników określonych, ale ja spróbuję ci to wyjaśnić tak, jakbyś siedział naprzeciwko mnie gdzieś w kawiarni w Hamburgu. Zauważ, że każda z poniższych sytuacji sprowadza się do tego, że rzecz/osoba, o której mówimy, jest KONKRETNA, OKREŚLONA – wiadomo, o czym jest mowa.

1

Rodzajników określonych użyjesz w sytuacji, kiedy osoba lub przedmiot są znane twojemu rozmówcy, **bo zostały już wcześniej wspomniane**. Czyli twój rozmówca wie, o którą konkretnie rzecz/osobę chodzi, bo przed chwilą o niej mówiłeś.

Spójrz na te dwa zdania:

Das ist ein Zug. **Der Zug** fährt nach Hamburg. – To jest pociąg. **Ten** pociąg jedzie do Hamburga.

Mówiliśmy już o jakimś pociągu i w drugim zdaniu mówimy już o TYM pociągu (wspomnianym przed chwilą).

2

Rodzajników określonych użyjesz też, kiedy **osoba lub przedmiot są znane twojemu rozmówcy, bo wynika to z sytuacji**.

Wo ist das Auto? – Gdzie jest samochód?

Nie wspominaliśmy o tym samochodzie wcześniej, ale skoro pytamy, gdzie jest, to mamy na myśli konkretny samochód, na przykład twój albo nasz. Gdybyśmy użyli rodzajnika nieokreślonego (wo ist ein Auto), zapytalibyśmy raczej: „gdzie jest jakiś samochód”, a my przecież chcemy wiedzieć, gdzie jest konkretne auto. Na przykład to, którym przyjechaliśmy.

3

Rodzajników określonych użyjesz **przed nazwami regionów, rzek, mórz, gór, planet**.

Przed rzeczownikami, które są jedyne w swoim rodzaju, konkretne.

Nazwy rzek, krain geograficznych, mórz, jezior i planet:

die Nordsee, **die Alpen**, **die Erde** (Ziemia), **die Welt** (świat)

Die Sonne scheint. – Słońce świeci.

Widzisz jedno świecące słońce.
To konkretne na niebie, a nie jakieś słońce

Der Bundeskanzler ist gekommen. – Kanclerz federalny przyszedł.

W danym kraju jest tylko jeden kanclerz federalny. Wiadomo, o kogo chodzi.

4

Rodzajniki określone pojawią się, kiedy **osoba lub rzecz jest dla naszego rozmówcy znana, bo w zdaniu jest od razu wyjaśnione, o jaką osobę/ rzecz chodzi**.

Der Mann da hinten. – Ten mężczyzna tam z tyłu. (tylko palcem nie pokazuj 🙅)

Może i nie wspominaliśmy o nim wcześniej, ale od razu w tym samym zdaniu wspominasz, że chodzi o mężczyznę, który jest z tyłu. Masz więc na myśli konkretnego mężczyznę, a nie jakiegoś tam.

W SŁUCHAWKACH LECI

PETER FOX HAUS AM SEE

Die Sonne blendet, alles fliegt vorbei
Und **die Welt** hinter mir wird langsam klein
...
Und **der Mond** scheint hell auf mein Haus am See

Die Sonne – bo słońce, które widzimy jest tylko jedno

Die Welt – bo świat też jest tylko jeden (na dodatek patrz punkt czwarty, od razu określamy, o jaki świat chodzi: „hinter mir”, czyli ten za mną)

Der Mond – bo Księżyc też jest tylko jeden

5

Jeśli używamy nazw lub imion z jakimś przymiotnikiem, również pojawi się rodzajnik określony.

Potem dowiesz się, że na przykład imiona, nazwy miast lub państw nie potrzebują rodzajników. Jeśli jednak dodajemy do nich jakiś przymiotnik, wtedy wskazuje też rodzajnik określony.

Na przykład powiemy:

Ich fahre nach Wien. – Jadę do Wiednia.

Nie potrzebujemy rodzajnika, bo Wiedeń jest nazwą miasta. Jeśli jednak powiesz, że zwiedzasz piękny Wiedeń, pojawia nam się przymiotnik „piękny” i musi się też pojawić rodzajnik.

Ich besichtige das schöne Wien. –
Zwiedzam piękny Wiedeń.

6

Jest jeszcze jedna sytuacja, którą rozwinie w tej książce później, a teraz tylko ci napomknę, bo to pokazuje logikę używania rodzajnika określonego. Jeśli mamy jakiś przymiotnik w stopniu najwyższym, to oczywiste, że „naj” może być tylko jedna rzecz. Nie może być dwóch największych miast. Hamburg jest duży, ale to Berlin jest największy. W takim przypadku wiadomo, że będzie chodzić o jedyną, konkretną, określoną rzecz, nawet jeśli wcześniej o niej nie wspominaliśmy.

Das ist der kleinste Park in Hamburg. – To jest najmniejszy park w Hamburgu.

Najmniejszy może być tylko jeden park w Hamburgu.

Tak samo sprawa się ma z liczebnikami porządkowymi (to liczebniki mówiące nam, które z kolei coś jest, na przykład: pierwszy, drugi, trzeci...). Jeśli coś jest pierwsze, to tylko jedna rzecz może taka być. Druga i trzecia też może być tylko jedna rzecz, więc nawet jeśli wcześniej o niej nie wspominaliśmy, oczywiste jest, o której rzeczy mówimy.

Das ist das dritte Buch in diesem Jahr. – To jest trzecia książka w tym roku.

Między innymi w tych właśnie sytuacjach użyjesz rodzajnika określonego (czyli der, die, das, die – liczba mnoga). Kiedy w takim razie użyjemy rodzajników nieokreślonych i po co one są?

Rodzajniki nieokreślone to w niemieckim:

EIN – jeśli rzeczownik jest
rodzaju męskiego

EINE – jeśli rzeczownik jest
rodzaju żeńskiego

EIN – jeśli rzeczownik jest
rodzaju nijakiego

AUSFAHRT

Liczba mnoga nie ma rodzajnika nieokreślonego. To logiczne! „Ein/e” oznacza też „jeden/a/o”. Więc jeśli mamy liczbę mnogą (czyli czegoś jest więcej niż jedno), nie można użyć tego słowa. Wtedy mamy sam rzeczownik.

Beispiel: **die** Kinder – te dzieci (konkretne) Kinder – dzieci (jakiś, nie wiadomo jakie)

Co oznacza rodzajnik nieokreślony? Jak sama nazwa wskazuje, jest NIEOKREŚLONY, czyli stoi przed jakąś bliżej nieokreśloną osobą/rzeczą. Możemy go nieoficjalnie przetłumaczyć na nasze „jakiś/jakaś/jakieś”.

Krótko mówiąc, rodzajnika nieokreślonego używasz, kiedy NIE wiadomo jeszcze, o czym konkretnie mówisz .

1

Rodzajnika nieokreślonego używamy, **kiedy wspominamy o czymś po raz pierwszy w rozmowie**. I ta osoba/rzecz jest bliżej nieokreślona. Nasz rozmówca jeszcze nie wie dokładnie, kto/co to jest.

Na przykład, kiedy mówisz:

Ich lese **ein** Buch. – Czytam książkę.
(mam nadzieję, że moją 😊)

Dla nas może i jest to konkretna książka, skoro ją czytamy, ale dla naszego rozmówcy to JAKĄŚ książka. Nic o niej jeszcze nie wie i to może być jakakolwiek książka. Równie dobrze moglibyśmy po polsku powiedzieć „Czytam jakąś książkę”.

W SŁUCHAWKACH LECI

PETER FOX HAUS AM SEE

Und am Ende der Straße steht **ein** Haus am See

...

ich warte auf **eine** schicke Frau mit schnellem Wagen

Ein Haus – jakiś dom stoi na końcu tej ulicy. Peter Fox wspomina o nim po raz pierwszy. To nie jest ten dom, tylko jakiś dom.

Eine schicke Frau – Peter Fox czeka na JAKĄŚ szykowną/elegancką kobietę. Żadną konkretną. Jakąś.

2

Jeśli podajesz jakąś definicję, też użyjesz rodzajnika nieokreślonego.

Hamburg ist **eine** Stadt in Deutschland. –
Hamburg jest miastem w Niemczech.

Kolejny przykład:

Ein Computer ist **ein** elektronisches Gerät. – Komputer jest urządzeniem elektronicznym.

Spójrz! Podając definicję, zawsze mówisz o JAKIEJŚ rzeczy. Jednej z wielu. W Niemczech jest wiele miast, a Hamburg jest jednym z nich. Równie dobrze moglibyśmy powiedzieć: „Hamburg jest jakimś miastem w Niemczech”.

Jest wiele urządzeń elektronicznych, a komputer jest jednym z nich.

3

Kiedy porównujesz, również pojawi się rodzajnik nieokreślony.

Pamiętasz, jak byłeś mały i cokolwiek nie pokazałeś swoim dziadkom, oni już mieli dla ciebie wizję przyszłego zawodu?

Tańczysz jak tancerz.

Tancerzy jest dużo, a ty tańczysz jak JEDEN z nich.

Gotujesz jak kucharz.

Kucharzy jest mnóstwo, a ty gotujesz jak JEDEN z nich.

Śpiewasz jak piosenkarka.

Piosenek też jest sporo, a ty śpiewasz jak JEDNA z nich.

Wyglądasz jak księżniczka.

Dlatego użyjemy właśnie rodzajnika nieokreślonego.

Du tanzt wie **ein** Tänzer.

Du kochst wie **ein** Koch.

Du singst wie **eine** Sängerin.

Du siehst wie **eine** Prinzessin aus.

Równie dobrze moglibyśmy powiedzieć dosłownie: „Wyglądasz jak **jakaś** księżniczka”.

4

Mamy w niemieckim taką ciekawą konstrukcję, której nie ma w języku polskim. Ale jest w angielskim, więc jeśli mówisz po angielsku, będzie ci łatwiej ją zrozumieć.

Es gibt — jest/istnieje/znajduje się

Szerzej omówimy ją w osobnym rozdziale, ale podpowiem ci, że to takie angielskie „there is/there are”.

I właśnie **po „es gibt” będzie się zawsze pojawiał rodzajnik nieokreślony.**

Es gibt **einen** neuen Schüler in unserer Klasse. — Jest nowy uczeń w naszej klasie.

Es gibt **ein** tolles Restaurant in Hamburg. — Jest fajna restauracja w Hamburgu.

5

No i na koniec bardzo logiczna rzecz. Wspominaliśmy sobie już, że rodzajnik nieokreślony oprócz tego, że jest rodzajnikiem, jest też **liczebnikiem** (ein — jakiś/jeden, eine — jakaś/jedna, ein — jakieś/jedno).

Jeśli więc chcesz powiedzieć, że masz czegoś w jednej sztuce, też użyjesz rodzajnika nieokreślonego.

Sie hat nur **eine** Katze. — Ona ma tylko jednego kota.

Ich kenne **ein** gutes Café in Hamburg. — Znam jedną dobrą kawiarnię w Hamburgu.

I tak to właśnie jest z tymi rodzajnikami. To dla ciebie nowe informacje i dlatego nie martw się, jeśli nie będziesz od razu wiedział, którego rodzajnika masz użyć. Pamiętaj, że możesz wracać do tego rozdziału i przykładów, ile razy chcesz. Jeśli będziesz dużo słuchał i czytał po niemiecku, w końcu przyzwyczaisz się do tego, kiedy używamy rodzajników określonych, a kiedy nieokreślonych.

Pokażę ci teraz, jak — zgodnie z zasadami, o których mówiliśmy — użyć w zdaniu rodzajników. I kiedy użyć określonych, a kiedy nieokreślonych.

Przypomnij sobie zdanie z początku tego rozdziału:

Mein Chef hat **eine** Schwester. **Die** Schwester hat **ein** Auto. **Das** Auto ist rot.

Mein Chef hat **eine** Schwester. — Mój szef ma siostrę.

Jedną siostrę. Po raz pierwszy o niej wspomina. Dla nas jest to jakaś nowa, bliżej nieokreślona osoba, dlatego używamy rodzajnika nieokreślonego.

Die Schwester hat **ein** Auto. — Ta siostra ma samochód.

W drugim zdaniu wiemy już, która siostra — siostra naszego szefa. Nie moglibyśmy powiedzieć znowu „eine Schwester”, bo wyszłoby „jakaś siostra”, a to już nie jest jakaś, tylko ta, o której mówiliśmy w poprzednim zdaniu. Aaaaale ta siostra ma samochód. Jaki samochód? Nie wiemy. Słyszymy o nim po raz pierwszy. To jest jakiś samochód, jeszcze bliżej nieokreślony.

Das Auto ist rot. — Ten samochód jest czerwony.

Teraz już wiemy, o który samochód chodzi. Ten, który ma siostra szefa. Przed chwilą była o nim mowa. Nie moglibyśmy powiedzieć w tej sytuacji „ein Auto ist rot”, bo to nie jakiś samochód jest czerwony, tylko ten konkretny, samochód siostry.

Zanim ruszymy na zwiedzanie dalej, sprawdź, czy masz wszystko w plecaku!

Mamy rodzajniki określone: **DER** dla rodzaju męskiego, **DIE** dla rodzaju żeńskiego, **DAS** dla rodzaju nijakiego oraz **DIE** dla liczby mnogiej. Rodzajników tych używamy, jeśli mówimy o określonych, konkretnych rzeczach i nasz rozmówca wie, o jaką osobę/rzecz chodzi.

Mamy też rodzajniki nieokreślone: **EIN** dla rodzaju męskiego, **EINE** dla rodzaju żeńskiego i **EIN** dla rodzaju nijakiego. Liczba mnoga nie ma rodzajnika nieokreślonego. Nie używamy wtedy żadnego rodzajnika. Używamy tych rodzajników, jeśli wspominamy o czymś bliżej nieokreślonym, po raz pierwszy lub ta osoba/rzecz jest nieznana dla naszego rozmówcy.

Jak moi uczniowie uczą się, kiedy używać rodzajników określonych, a kiedy nieokreślonych? Po pierwsze tworzą bardzo dużo przykładów. Do każdej z zasad starają się wymyślić własny przykład. Po drugie jeśli w jakimś tekście zobaczą lub usłyszą rodzajnik, zastanawiają się i próbują rozkminić, czemu został użyty określony lub nieokreślony. Zawsze jest ku temu jakiś powód i zawsze znajdzie się wyjaśnienie. I tym sposobem przyzwyczajają się do ich poprawnego używania.

To teraz spróbujmy swoich sił w ćwiczeniach. Wykonując je, korzystaj spokojnie z zasad, które poznałeś w tej lekcji.

1. Dopasuj do poniższych rzeczowników odpowiednie rodzajniki określone i nieokreślone. Tak jak w przykładzie. To nam pomoże przyzwyczaić się do tego, że rodzajniki to stały towarzysz rzeczownika. Jeśli nie wiesz, jakiego rodzaju jest dany rzeczownik (pamiętaj – nie zawsze jest taki sam jak po polsku), możesz sprawdzić w słowniku lub internecie.

a.	das/ein	Bett
b.	____	Blume
c.	____	Heft
d.	____	Auto
e.	____	Glas
f.	____	Mädchen
g.	____	Tisch
h.	____	Pflanze

i.	____	Restaurant
j.	____	Park
k.	____	Straße
l.	____	Fluss
m.	____	Stadt
n.	____	Hotel
o.	____	Autobahn
p.	____	Reisepass

2. Wstaw do zdań odpowiedni rodzajnik (określony lub nieokreślony).

- a. Ich habe (eine/die) Katze. (eine/die) Katze heißt Mimi.
- b. Ich habe deinen Kugelschreiber. Brauchst du (einen/den) Kugelschreiber?
- c. (Eine/Die) Frau da vorne, ist sehr nervös.
- d. Die Schülerin ist fleißig wie (eine/die) Biene.
- e. Die Donau ist (ein/der) Fluss.
- f. Wien ist (eine/die) Hauptstadt von Österreich.
- g. Er hat (eine/die) Freundin und (eine/die) Freundin arbeitet bei BILLA.
- h. (eine/die) Sonne scheint.
- i. Marika sieht wie (eine/die) Prinzessin aus.
- j. Wir besichtigen (ein/das) schöne Hamburg.
- k. Gibt es hier (ein/das) gutes Restaurant?
- l. Er spielt wie (ein/der) Schauspieler.
- m. Ich habe mir (ein/das) Kleid gekauft. (Ein/Das) Kleid ist sehr schön.
- n. Heute ist (ein/der) zweite Mai.
- o. (Eine/Die) Venus ist (ein/der) Planet.
- p. Deutschland ist (ein/das) beste Land.

3. Jaki rodzajnik nieokreślony ma ten rzeczownik? Zrób jak w przykładzie. Uważaj na liczbę mnogą (liczba mnoga nie ma rodzajnika nieokreślonego) – wtedy wpisz tylko rzeczownik, bez rodzajnika.

BEISPIEL: der Tisch –

a. die Lampe – ____	h. das Land – ____
b. die Kinder – ____	i. die Stadt – ____
c. das Mädchen – ____	j. die Städte – ____
d. der Mensch – ____	k. das Auto – ____
e. der Stuhl – ____	l. der Bruder – ____
f. das Handy – ____	m. die Schwestern – ____
g. die Eltern – ____	n. das Buch – ____

4. Których rodzajników użyjesz w podanych sytuacjach: określonych czy nieokreślonych?

- a. Wspominasz o czymś po raz pierwszy.
- b. Wspominasz o czymś bliżej nieokreślonym.
- c. Mówisz o rzeczy, która jest tylko jedna, na przykład prezydent w kraju.
- d. Mówisz, że ktoś tańczy jak tancerz.
- e. Mówisz, że coś jest „naj”.

- f. Podajesz definicję czegoś.
- g. Wspominasz o czymś, o czym przed chwilą była mowa.
- h. Używasz „es gibt”.
- i. Wspominasz o rzeczy, którą zaraz w tym samym zdaniu doprecyzujesz i powiesz, o którą chodzi.
- j. Mówisz, że masz czegoś jedną sztukę.
- k. Używasz nazwy pory roku lub miesiąca.

5. Spróbuj przetłumaczyć poniższe zdania. Zdecyduj, w którym przypadku użyć rodzajnika określonego, a w którym nieokreślonego. Jeśli nie znasz jakiegoś słowa, które jest ci potrzebne do przetłumaczenia zdania, możesz sprawdzić je w słowniku.

a. To jest pies.

b. Tutaj leży zeszyt. Ten zeszyt jest czarny.

c. Ten mężczyzna pracuje bardzo dużo.

d. Mam jeden kwiatek.

e. Wisła jest rzeką.

f. Śpiewasz jak piosenkarka.

g. Ziemia jest bardzo duża.

h. Grudzień jest zimny.

i. Jakieś dziecko bawi się w ogrodzie.

j. Ta książka jest nudna.

k. Kupuję dom.

l. Ten dom jest za drogi.

m. Mam siostrę.